Immigratie- en Naturalisatiedienst
Ministerie van Asiel en Migratie

Werkinstructie SUA **Openbaar**

Aan	Directeuren IND
cc DDMB	
Van	Directeur-Generaal IND
Nummer & Titel	WI 2025/9 Religieuze overtuiging
Kenmerk (digijust)	
Hoofdtaak	Asiel
InformIND Thema	Beoordeling asielrelaas (vh Geloofwaardigheid)/Herhaalde aanvragen
Relatie met	*WI 2024/6 Geloofwaardigheidsbeoordeling (asiel)*
Publicatiedatum	04-12-2025
Geldig vanaf	04-12-2025
Geldig tot en met	04-12-2026
Bijlage(n)	Geen

- Inhoudsopgave

Leeswijzer 1
INLEIDING 2
INHOUD 2
1. Algemene definities en begrippen 2
2. Elementen bij de beoordeling 3
2.1 Proces en motieven 3
2.2 Kennis 4
2.3 Uiting en activiteiten 5
3. Weging 6
3.1 Weging van documenten 7
4. Toedichting 8
5. Opvolgende aanvragen 8
5.1 Inhoudelijke beoordeling 9
6. Bekeringscoördinatoren 9

Leeswijzer

Deze werkinstructie (WI) vervangt WI 2022/3 Bekeerlingen en afvalligen. Waar in WI 2022/3 voor elke overtuiging een apart kader werd geschetst, wordt nu één beoordelingskader voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van elke religieuze overtuiging aangeboden.

Deze WI is bedoeld voor hoor- en beslismedewerkers van de IND die in hun werk te maken krijgen met een bekering of afvalligheid als asielmotief en ziet op de beoordeling van de geloofwaardigheid. Er wordt in deze instructie niet ingegaan op hoe de beoordeling van de problemen als gevolg van de religieuze overtuiging dient plaats te vinden. Hiervoor is WI 2024/6 van toepassing. De beoordeling van de aannemelijkheid van toekomstige

gebeurtenissen, waaronder uitingen in land van herkomst, valt, net als de beoordeling van andere vermoedens, niet onder de geloofwaardigheidsbeoordeling, maar onder de risico-inschatting. De overtuiging die daaraan ten grondslag ligt kan echter wel beoordeeld worden op geloofwaardigheid.

In hoofdstuk 1 worden algemene definities en begrippen geboden die de basis vormen voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van een religieuze overtuiging als asielmotief. In hoofdstuk 2 wordt (het onderzoek naar) de beoordeling van de geloofwaardigheid van de overtuiging toegelicht, waarbij ingegaan wordt op de drie elementen die daarbij een centrale rol spelen. In hoofdstuk 3 wordt ingegaan op de weging van de elementen. In hoofdstuk 4 komt de toedichting aan bod, waarna hoofdstuk 5 gaat over opvolgende aanvragen.

INLEIDING

Er is geen standaard antwoord te geven op de vraag hoe een bekering verloopt, wat een religieuze overtuiging inhoudt, wanneer sprake is van afvalligheid en wanneer afvalligheid of een bekering geloofwaardig zijn. Als uitgangspunt geldt dat dit een individuele afweging is die onderdeel uitmaakt van de algemene geloofswaardigheidsbeoordeling door de IND, zoals neergelegd in WI 2024/6 en de Vreemdelingencirculaire (Vc). Deze werkinstructie is daarom geen beleidsdocument. Het bevat geen harde regels die altijd op dezelfde manier moeten worden toegepast, maar het geeft handvatten voor de beoordeling.

Omwille van de leesbaarheid is steeds ‘hij’ gebruikt in de WI. Waar ‘hij’ staat kan uiteraard ook ‘zij’ of ‘die’ worden gelezen.

INHOUD

1. Algemene definities en begrippen

Deze WI heeft betrekking op vervolging vanwege de grond “godsdienst”, in het kader van artikel 1A, aanhef en onder (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 10 van de Kwalificatierichtlijn.[1] Zie voor overige definities de bijlage bij deze WI.

In deze WI wordt met de termen religie, religieuze overtuiging en godsdienst gedoeld op theïstische en niet-theïstische religies, waarvan in de bijlage enkele voorbeelden genoemd worden. Deze WI heeft echter niet alleen betrekking op religie of godsdienst, maar ook op de bredere begrippen ‘geloof’, of ‘geloofsovertuiging’. Daarmee worden niet enkel (theïstische en niet-theïstische) religies bedoeld, maar ook geloofsovertuigingen die het bestaan van goden ontkennen (zoals het atheïsme). Daarnaast wordt met het begrip ‘geloofsovertuiging’ bedoeld dat ook het deelnemen aan (of het zich onthouden van) formele erediensten hieronder kunnen vallen.[2] Ook afvalligheid kan hier dus onder vallen.[3]

De overgang naar een andere geloofsovertuiging is een samenspel tussen persoonlijke ervaringen en de betrokken religieuze traditie. Een overgang naar een andere religie kan op

[1] Volgens de Kwalificatierichtlijn (artikel 10, lid 1, onder b), geïmplementeerd in art. 3.37, eerste lid, onder b Voorschrift Vreemdelingen, bevat het begrip "godsdienst" met name theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging gebaseerd zijn of daardoor worden bepaald.
[2] We gaan in beginsel uit van de verklaringen van de vreemdeling over zijn religieuze overtuiging. Zie voor algemene definities de bijlage bij deze instructie.
[3] Afvalligheid betekent dat een vreemdeling zich heeft afgewend van het geloof waarmee hij is opgegroeid of dat hij eerder heeft aangehangen. Ook kan afvalligheid betrekking hebben op afwending van het geloof waarbij de vreemdeling in de ogen van zijn sociale omgeving of de overheid aangesloten behoort te zijn. Zie de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 19 januari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:94, r.o. 11.

verschillende manieren tot stand komen en kan variëren in de mate van impact op de betrokken persoon en zijn omgeving.

Bij bekeringen maken we in de regel onderscheid tussen de actieve en passieve bekering.

- De passieve bekering overkomt een vreemdeling via bijvoorbeeld een droom, een visioen of een wonder. De bekering vindt vaak plaats in een korte tijdspanne, heeft een hoog emotioneel effect en kan ook plaatsvinden zonder dat de vreemdeling daarvoor enige interesse in de nieuwe religie had.
- Bij een actieve bekering heeft de vreemdeling in beginsel onderzoek gedaan naar de nieuwe religie en is sprake van een denkproces en bewuste keuze. De vreemdeling is in dat geval zelf op zoek naar zingeving.

Er kan ook sprake zijn van een tussenvorm oftewel een actieve bekering met passieve elementen of andersom. Het onderscheid tussen bovengenoemde vormen van bekering leidt niet tot een wezenlijk andere onderzoeksmethode dan wel tot een andere wijze van beoordelen van de geloofwaardigheid van de verklaringen.

2. Elementen bij de beoordeling

Om de geloofwaardigheid van een religieuze overtuiging in het kader van een asielaanvraag te kunnen toetsen richten we ons op de drie elementen, te weten:

a) Proces en motieven;
b) Kennis; en
c) Uiting en activiteiten.

De IND beoordeelt niet of de vreemdeling zelf vindt dat hij de gestelde religieuze overtuiging aanhangt. De IND toetst of in het kader van de asielprocedure geloofwaardig is dat de door de vreemdeling gestelde religieuze overtuiging gebaseerd is op een diepgewortelde innerlijke overtuiging. Indien dit aannemelijk is gemaakt, wordt uitgegaan van een geloofwaardige religieuze overtuiging. Bij deze beoordeling is de weging van de bovengenoemde drie elementen van belang. In het kader van een authentiek verhaal worden de verklaringen van de vreemdeling over de elementen geplaatst in de context van zijn persoonlijke omstandigheden en levensloop (de biografie van de vreemdeling) en bezien worden binnen zijn referentiekader.[4] De IND zoekt steeds naar de verbinding tussen (de ontwikkeling van) zijn geloofsovertuiging en de biografie van de vreemdeling.

De elementen zijn van toepassing op de beoordeling van de geloofwaardgheid van elke geloofsovertuiging, al kunnen er verschillen zijn in waar de accenten gelegd worden.

2.1 Proces en motieven

Een (ontwikkeling in de) religieuze overtuiging van een persoon kan op verschillende manieren tot stand komen. Er is niet altijd een duidelijk begin- of eindpunt. De vreemdeling kan met de overtuiging opgroeien of er op latere leeftijd pas kennis mee maken. In het kader van het proces van en de motieven voor de ontwikkeling is allereerst van belang helder te krijgen hoe het leven van de vreemdeling er daarvoor uitzag. Dit is de **uitgangssituatie**. Daarbij horen naast de omstandigheden die zien op (de uiting van) de religieuze overtuiging ook de sociale en culturele context waarbinnen de vreemdeling zich bevond.

[interne informatie]

Van belang is dat de vreemdeling kan verklaren hoe hij in aanraking is gekomen met de (nieuwe) geloofsovertuiging en, in geval van bekering of afvalligheid, om welke reden hij hierin interesse had.

[4] Zie voor een toelichting op het referentiekader WI 2024/6 Geloofwaardigheidsbeoordeling (asiel).

[interne informatie]

[interne informatie]

Een ontwikkeling in de religieuze overtuiging levert voor een persoon iets op, een verandering in zijn (dagelijkse) leven.

[interne informatie]

Wanneer er geen sprake is van een overgang naar een andere overtuiging, maar de vreemdeling de overtuiging altijd al aanhing, geldt nog steeds dat de vreemdeling aannemelijk moet maken wat de overtuiging hem in het dagelijks leven brengt. Er is dan echter geen sprake van een vergelijking met een eerdere situatie.

Voor zowel zaken waarin de vreemdeling een verandering heeft doorgemaakt als zaken waarin de overtuiging zelf niet veranderd is, maar de vreemdeling op grond daarvan nu wel te vrezen heeft, geldt dat van de vreemdeling verwacht kan worden dat hij kan verklaren over zijn relatie tot de samenleving in het land van herkomst.

[interne informatie]

Daarnaast is bij een ontwikkeling in de religieuze overtuiging ook altijd sprake van een omgekeerd proces: het afscheid nemen van de oude religie en soms ook de daarmee samenhangende tradities en sociale contacten. Van de vreemdeling mag in dat geval verwacht worden dat hij kan verklaren wat hij mist aan zijn oude situatie en/of overtuiging en hoe hij daarmee omgaat.

[interne informatie]

Afvalligheid
Voor **afvalligheid** moet ten aanzien van het proces en de motieven onderscheid gemaakt worden tussen de beoordeling van de afvalligheid als onderdeel van een bekering en de zelfstandige beoordeling van de afvalligheid. Van deze laatste situatie is sprake als de afvalligheid niet gevolgd wordt door een nieuwe overtuiging of de motieven voor de bekering en de afvalligheid duidelijk te onderscheiden zijn.

[interne informatie]

Bekering
Ten aanzien van het motief en proces dient in het geval van een **bekering** de vorm voor ogen gehouden te worden. Bij een (enkel) passieve bekering zal vanwege de aard en de vorm meer de nadruk liggen op de vraag hoe zijn geloofsleven zich heeft ontwikkeld nadat de bekering hem is overkomen.

[interne informatie]

Van de vreemdeling mag verwacht worden dat hij kan verklaren over de verandering die in dit kader heeft plaatsgevonden in zijn persoonlijke levenssfeer en religieuze identiteit en de relatie kan leggen met zijn levensloop.

[interne informatie]

2.2 Kennis

Verwacht mag worden dat de vreemdeling enige kennis heeft van een religieuze overtuiging. Het gaat er daarbij niet alleen om de vreemdeling te bevragen op de religieuze doctrine van zijn (nieuwe) overtuiging, maar het verband te leggen tussen zijn kennis en de **overtuiging**

die daaraan ten grondslag ligt. De vraag is steeds hoe zijn kennis past binnen zijn overtuiging en raakt aan zijn persoonlijke levenssfeer en geloofsidentiteit.

[interne informatie]

Niet iedere vreemdeling zal evenveel kennis hebben van de (nieuwe) religie. Welke mate van kennis van een vreemdeling verwacht mag worden, dient daarom altijd bezien te worden vanuit het persoonlijke verhaal dat de vreemdeling vertelt en zijn referentiekader. Zoek naar de verbinding met zijn persoonlijke omstandigheden en levensloop (**biografie**).

[interne informatie]

Er bestaat een zekere overlap tussen het element kennis en dat van de activiteiten.

[interne informatie]

Afvalligheid en atheïsme
Van **atheïsten** en **afvalligen** wordt niet in alle gevallen verwacht dat zij kennis over atheïsme, afvalligheid of het oude geloof bezitten. Het kan wel zo zijn dat het verkrijgen van nieuwe kennis van het oude geloof heeft bijgedragen aan een ontwikkelende kritische houding en aan de keuze om zich van dat geloof af te wenden.

[interne informatie]

Bekering
Bij een **bekering** tot een nieuw geloof is van belang voor ogen te houden dat er veel variatie bestaat in en tussen stromingen binnen veel religies. Van een vreemdeling wordt niet verwacht dat hij zich heeft verdiept in verschillende stromingen alvorens zich bij één daarvan aan te sluiten. Wel mag verwacht worden dat hij kan vertellen bij welke geloofsgemeenschap hij zich heeft aangesloten, wat de kenmerken daarvan zijn en waarom hij zich daarbij heeft aangesloten.

[interne informatie]

2.3 Uiting en activiteiten

Ook de manier waarop de vreemdeling uiting geeft aan zijn religieuze overtuiging en welke activiteiten hij in dit kader verricht, wordt betrokken bij de beoordeling of de religieuze overtuiging geloofwaardig is.

[interne informatie]

In het geval van een verandering, kan dit ook bezien worden ten opzichte van de **uitgangssituatie**.

[interne informatie]

Niet de uiting of activiteiten zelf, maar de relatie met de persoonlijke levenssfeer en de geloofsidentiteit, staat centraal.

De vreemdeling hoeft niet per definitie actief betrokken te zijn bij een religieuze groepering. Iedereen maakt daarin zijn eigen afweging.

[interne informatie]

Het gaat vooral om wat de vreemdeling ten aanzien van zijn nieuwe geloofsovertuiging wel belangrijk vindt en hoe hij vorm geeft aan zijn nieuwe geloofsovertuiging.

Het kan ook zo zijn dat een vreemdeling stelt dat het in het kader van zijn overtuiging van belang is om bepaalde handelingen of activiteiten die horen bij de binnen zijn maatschappij of cultuur heersende geloofsovertuiging juist niet uit te voeren.

[interne informatie]

Van belang is dat ten aanzien van de uiting en activiteiten niet alleen gekeken wordt naar de overtuiging ten aanzien van het uiten in het **verleden**, maar ook naar het **heden** en de **toekomst**. Het onderzoek richt zich op hoe de vreemdeling zich in land van herkomst heeft geuit, maar ook hoe hij zich in **Nederland** uit en hoe hij zich in **land van herkomst** wil uiten.

[interne informatie]

Onder de geloofwaardigheid beoordeelt de IND niet of het aannemelijk is of de vreemdeling zich in de toekomst anders zal gaan uiten. Op geloofwaardigheid beoordeelt de IND slechts de overtuiging die aan de gestelde uiting en activiteiten ten grondslag ligt.

[interne informatie]

Als de vreemdeling niet uitdrukkelijk verklaart over de uiting van zijn religieuze overtuiging, moet er in beginsel van uitgegaan worden dat de vreemdeling op dezelfde wijze uiting aan zijn overtuiging wil geven als hij in Nederland doet.

Afvalligheid en atheïsme
Van een **atheïst** of **afvallige** kan niet in elk geval verwacht worden dat hij activiteiten verricht in het kader van zijn overtuiging. Het betreft hier immers niet het uiten van een nieuwe geloofsovertuiging, maar in de regel meer het uiten in negatieve zin en het niet meer meedoen met tradities en rituelen van zijn oude religie.

[interne informatie]

Het is van belang daarbij te onderzoeken hoe die handelingen passen binnen de nieuwe de persoonlijke levenssfeer en geloofsidentiteit.

Als de **afvalligheid** niet volledig onderdeel is van een bekering, maakt behalve de bekering ook het uiten van de afvalligheid in het verleden (voordat hij bekeerd was), het heden en de toekomst onderdeel uit van het onderzoek. Van belang is om te onderzoeken of er sprake is van een persoonlijke levenssfeer en (geloofs)identiteit die de vreemdeling weerhoudt zich te conformeren aan de gebruiken en handelingen die in zijn land van herkomst van hem verlangd worden.

[interne informatie]

Hierbij geldt dat religieuze tradities vaak ook vanuit sociaal en cultureel oogpunt belangrijk zijn.

[interne informatie]

3. Weging

Voor de algemene werkwijze inzake de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt verwezen naar WI 2024/6 Geloofwaardigheidsbeoordeling (asiel). De beoordeling van de geloofwaardigheid van de overtuiging ziet voornamelijk, maar niet noodzakelijkerwijs uitsluitend, op de samenhang en aannemelijkheid van de verklaringen (artikel 31, zesde lid, onder c Vreemdelingenwet 2000). Dat laat onverlet dat (onderdelen

van) de verklaringen van de vreemdeling ook kunnen zien op de overige voorwaarden van de geloofwaardigheidstoets.

Belangrijk is dat alle drie de elementen worden betrokken bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de bekering. Bij het beoordelen van de samenhang en aannemelijkheid van de verklaringen, moeten alle verklaringen en eventuele bewijsstukken in onderlinge samenhang worden meegewogen. In het algemeen ligt het zwaartepunt op de verklaringen over de motieven voor en het proces waarop tot die overtuiging is gekomenen de motieven daarvoor, al zal dat minder nadrukkelijk zo zijn in zaken waarin geen sprake is van een overgang tot een andere overtuiging.

Indien er ten aanzien van één element minder goede verklaringen zijn afgelegd, kunnen de andere elementen dit **compenseren**, mits de vreemdeling in staat is daarover wel verklaringen af te leggen die overtuigend genoeg zijn.[5] De vreemdeling zal wel een genoegzame verklaring moeten geven voor de omstandigheid dat hij op één van de elementen minder goed kan verklaren. Daarbij dient uiteraard rekening gehouden te worden met het referentiekader van de vreemdeling en het gegeven dat niet iedere vreemdeling gewend is om over zijn persoonlijke gevoelens te vertellen.

Het zal hierbij afhankelijk zijn van het individuele relaas en het referentiekader van de vreemdeling wat wel en niet van hem verwacht kan worden. Uitgangspunt is echter dat van een vreemdeling verwacht mag worden dat hij aannemelijk maakt hoe en om welke redenen hij tot zijn religieuze overtuiging is gekomen en wat dit voor hem betekende. Bij afvalligheid en atheïsme zal in veel gevallen minder nadruk worden gelegd op kennis en activiteiten dan bij een bekering. Dit zal per individuele zaak verschillen.

[interne informatie]

3.1 Weging van documenten

Ter onderbouwing van hun motieven voor en het proces van bekering, hun kennis en/of hun uiting en activiteiten, kunnen vreemdelingen op elk moment in de procedure aanvullend bewijsmateriaal, zoals verklaringen van derden, overleggen.[6] De IND weegt ingebrachte informatie van derden altijd mee in het kader van de beoordeling van de geloofwaardigheid van een religieuze overtuiging, maar het gewicht dat hieraan wordt toegekend is afhankelijk van de individuele casus. Het uitgangspunt blijft immers dat de vreemdeling ten overstaan van de IND overtuigende verklaringen dient af te leggen over zijn overtuiging.[7] Er wordt in beginsel dan ook niet van vreemdelingen verwacht dat zij aanvullend bewijsmateriaal overleggen.

Aan verklaringen en/of rapporten van derden waarin een eigen oordeel wordt gegeven over de geloofwaardigheid van de overtuiging op basis van de verklaringen die de vreemdeling tegenover de IND of derden heeft afgelegd, zal in de regel een beperkt gewicht worden toegekend. De IND dient immers een eigen afweging te maken over de beoordeling van de geloofwaardigheid van de geloofsovertuiging.

Aan verklaringen en/of rapporten van derden waarin op basis van eigen waarnemingen wordt aangegeven welke rol de vreemdeling speelt binnen de gemeenschap en hoe hij hier uiting aan geeft, zal meer waarde worden toegekend. Het betreft namelijk feitelijke informatie die wordt toegevoegd aan het dossier en die de verklaringen omtrent de uiting en activiteiten ondersteunen, waardoor de IND beter in staat is tot een geloofwaardigheidsbeoordeling te

[5] Zie de uitspraak van de Afdeling van 12 mei 2021, ECLI:NL:RVS:2021:977, r.o. 4.3, 5,7, 5.8.
[6] Informatie van derden hoeft overigens niet alleen van de vreemdeling zelf te zijn ontvangen maar kan ook rechtstreeks bij de IND bekend zijn gemaakt of door de IND zijn opgevraagd.
[7] De enkele stelling dat het aan de vreemdeling is om zijn bekering aannemelijk te maken middels zijn verklaringen ten overstaan van de IND, is onvoldoende om de verklaringen van derden kenbaar meegewogen te achten.

komen. Een doopakte en/of verklaring over een regelmatige kerkgang zullen op zichzelf niet voldoende zijn om een bekering geloofwaardig te achten. De vreemdeling zal ook in dat geval middels zijn eigen verklaringen aannemelijk moeten maken dat hij afvallig of bekeerd is. De feitelijke informatie van bijvoorbeeld een kerkelijke gemeenschap over het proces dat binnen die kerk tot een doop leidt, kan daarbij wel dienen ter ondersteuning van de verklaringen van de vreemdeling. Alle relevante elementen moeten immers betrokken worden bij de beoordeling van de geloofwaardigheid. In twijfelgevallen kunnen verklaringen van derden – mits deze verklaringen daadwerkelijk een toevoeging zijn op het dossier – wel de doorslag geven.

4. Toedichting

Een religieuze overtuiging kan een vreemdeling ook worden toegedicht. Ook als er volgens de vreemdeling geen sprake is van een bekering tot een andere overtuiging of als de verklaringen over de overtuiging niet geloofwaardig worden geacht, kan het zo zijn dat iemand wel wordt toegedicht dat hij de gestelde religieuze overtuiging aanhangt. Het kan daarnaast ook voorkomen dat een vreemdeling helemaal niet aanvoert afvallig of bekeerd te zijn, maar zich beroept op toegedichte afvalligheid of bekering door de omgeving. In beide gevallen moet worden beoordeeld of de vreemdeling op basis van toegedichte afvalligheid te vrezen heeft voor vervolging.

Allereerst kan de vreemdeling op grond van gebeurtenissen in het **verleden** reeds een overtuiging worden toegedicht op grond waarvan hij te vrezen heeft. In dat geval kunnen deze feiten en omstandigheden en de toedichting die daarvan het resultaat was, op geloofwaardigheid worden beoordeeld. Dat staat los van de beoordeling van eventuele toedichting na terugkeer in land van herkomst.

De beoordeling van een toegedichte overtuiging in de **toekomst** ziet niet zozeer op de eigen overtuiging van de vreemdeling, maar meer op de gedragingen en uitingen van de vreemdeling en de perceptie van de omgeving hiervan, welke risico's dit oplevert en waarom deze uitingen in verband worden gebracht met afvalligheid of bekering. Eerst dient helder gekregen te worden wat de **uitgangssituatie** is. Heeft de vreemdeling altijd op deze manier uiting gegeven aan zijn religie of is er daarbij sprake van een **verandering**?

[interne informatie]

Indien een vreemdeling heeft aangegeven afvallig of bekeerd te zijn, maar de afvalligheid of bekering niet geloofwaardig is geacht, kunnen de verklaringen over de uitingen betrokken worden bij de beoordeling van toegedichte overtuiging.

[interne informatie]

Voor zover het een toedichting in de toekomst betreft (na terugkeer in land van herkomst) kan alleen de onderliggende overtuiging op geloofwaardigheid beoordeeld worden. De toedichting wordt in dat geval beoordeeld onder de risico-inschatting.

5. Opvolgende aanvragen

Algemeen uitgangspunt is dat bij een opvolgende aanvraag verklaringen van de vreemdeling of verklaringen van derden (zoals kerkelijke personen en/of instanties) als nieuwe elementen en bevindingen kunnen worden aangemerkt, indien uit die verklaringen naar voren komt dat sprake is van nieuwe gebeurtenissen en ontwikkelingen (waaronder in de geloofsbeleving) ten opzichte van de laatste aanvraag. Dit dient toegelicht te worden op het M35-O formulier of een begeleidende brief. Als de vreemdeling verklaringen aflegt en/of verklaringen van derden overlegt die enkel een herhaling en/of een alternatieve beoordeling bevatten van wat in de vorige asielprocedure reeds is aangevoerd en is beoordeeld, zal dit in beginsel niet tot het oordeel leiden dat sprake is van **nieuwe elementen en bevindingen**. Dit geldt ook als

er enkel opnieuw of alsnog argumenten worden aangeleverd tegen de destijds gemaakte tegenwerpingen. Immers, in rechte is reeds komen vast te staan dat de verklaringen afgelegd tijdens de vorige asielprocedure ongeloofwaardig zijn. De in de eerdere procedure gemaakte geloofwaardigheidsbeoordeling vormt dan ook het uitgangspunt voor de opvolgende procedure. Wanneer er geen sprake is van nieuwe elementen en bevindingen wordt de aanvraag niet-ontvankelijk verklaard.

[interne informatie]

[interne informatie]

5.1 Inhoudelijke beoordeling

Dat sprake is van nieuwe elementen en bevindingen wil niet zeggen dat daarmee ook sprake is van een geloofwaardige overtuiging. Er dient een nieuwe geloofwaardigheidsbeoordeling plaats te vinden, waarbij alle feiten en omstandigheden betrokken worden.[8]

[interne informatie]

[interne informatie]

De nieuwe verklaringen over de motieven voor en het proces van bekering dienen te worden gewogen in samenhang met de verklaringen die de vreemdeling tijdens de voorgaande procedure(s) over deze onderwerpen heeft afgelegd. Dit betekent dat niet geëist kan worden dat de motieven voor en proces van bekering volledig nieuw zijn ten opzichte van de voorgaande procedure.

[interne informatie]

Bij dit alles is wel van belang dat indien de vreemdeling voortborduurt op een eerder ongeloofwaardig geachte overtuiging, er een verzwaarde bewijslast rust op de vreemdeling om zijn afvalligheid of bekering geloofwaardig te maken.[9]

6. Bekeringscoördinatoren

Op elke locatie zijn bekeringscoördinatoren aanwezig. In elke zaak waarin een bekeringsmotief (inclusief afvalligheid of een bekering tot het atheïsme) speelt, dient voor het besluit genomen wordt een bekeringscoördinator geraadpleegd te worden. Daarnaast kunnen de coördinatoren ook benaderd worden voor vragen over deze zaken.

Disclaimer
De Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) gebruikt werkinstructies om een breder onderwerp toe te lichten voor medewerkers van de IND ter ondersteuning van hun werkzaamheden en met als doel om het beleid op een correcte en eenduidige wijze uit te voeren. Deze instructies zijn nadrukkelijk géén beleidsregels, maar procedurele instructies en zijn dan ook niet bedoeld als vervanging van de bepalingen in de Vreemdelingencirculaire 2000 of de Handleiding Rijkswet op het Nederlanderschap. Er kunnen overigens goede redenen bestaan om in een individueel geval maatwerk te leveren en van een instructie af te wijken.

[8] Zie de uitspraak van de Afdeling van 28 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2713, r.o. 4.8.
[9] Zie de uitspraak van de Afdeling van 28 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2713, r.o. 4.2.